

Durmuş Hocaođlu

R.P. Yol Ayrımında: Ütopya'dan Gerçeđe

Son Çağrı., 08 Mayıs 1997, Perşembe., s.05

Durmuş Hocaođlu, *Son Çağrı* Yazıları Sıra No: 18

SON CAGRI

R.P.'nin sahip bulunduğu siyasi ideolojinin ve takip ettiği politikaların tıkanmış olduğu, açık bir gerçek olarak su yüzüne çıkmıştır. Refah Partisi, bir yandan kendi seçmen tabanına karşı senelerden beri sunmuş olduğu gerçek-dışı, ütöpic ümitler ve diğer yandan Türkiye'nin kendine özgü gerçekleri arasında sıkışmış, büyük bir bunalım içerisine sürüklenmiş ve kritik bir yol ayrımına gelmiş bulunmaktadır. Bu yol ayrımı, R.P.'de ciddi ve derinlikli bir murakabeyi ve bunun sonucunda da, birbirini tamamlayacak şekilde, birisi kısa ve diğer de uzun vadeli olmak üzere iki aşamada gerçekleştirilmesi icap eden bir ideolojik ve politik "**yeniden yapılanma**"yı gerektirmektedir. R.P.'nin ve onunla beraber Türkiye'nin bu "**revizyon**"a gerçekten ve âcil olarak ihtiyacı vardır.

Kısa vadeli revizyon çok önemlidir. Zira, görünen o ki, "vade" kısalmaktadır ve tez elden tutarlı birşeyler yapılması kaçınılmaz hale gelmektedir.

28 Şubat tarihli ilk MGK toplantısı RP için bir şok oluşturmuştur. Her ay tekrarlanan MGK toplantıları artık, genel olarak hükümet için, ancak hassaten R.P. için, git-gide aylık birer rutin karabasana dönüşmeye başlamaktadır. Birisi atlatılır-atlatılmaz, gelecek olanın sıkıntısı şimdiden yüreklere düşmekte, siyaset sürekli bir gerginliğin tehdidi altında kalmaktadır. Özellikle bütün " taraflar"ca ideolojik bir düzeyde ele alınan **Sekiz Yıllık Zorunlu Eğitim** konusu, herkesten çok R.P. için tam bir açmaz halini almış olup, parti bu konuda tam anlamıyla iki arada bir derede kalmış bulunmaktadır. Ne açık ve net bir şekilde "hayır" diyebilmektedir, ne de "evet". Ne yazık ki, Hükümet'in büyük kanadı ve Türkiye'nin en büyük siyasi partisi olan R.P.'nin bu konudaki parti politikası hâlâ belirsizdir.

Fakat R.P. için esas ihtiyaç, zihniyetlerde yapılması zorunlu, ileriye yönelik "**uzun vadeli revizyon**"dur.

R.P., siyasette daima "katı ideoloji"yi ön planda tutmuş, daha doğrusu, siyaset'in bu olduğunu zannetmiştir. Bunda en büyük vebal, derin bir felsefesizlik ve kronik bir entellektüel yetersizlik içerisinde bulunan R.P. kurumlarında ve ideologlarındadır. Bu "entellektüel fıkdan"ın bir yansıması olarak, siyaset'te de bütün "dış-gerçeklik alanları"nda olduğu gibi, "**gerçek**" denen şeyin zihinlerde, iç-dünyada değil, dışarıda, dış-dünyada olduğu anlaşılamamıştır. Bu, ap-açık bir "vehim", bir "entellektüel paranoya"dır. Nitekim iktidar denen katı ve sert gerçeklik, kısa bir sürede paranoyayı yıkmıştır.

R.P.'nin uzun vadeli politikasındaki en büyük problem, **Merkez** ile olan ilgi ve bağlantısının derecesinin belirlenmesi olacaktır. R.P. yapısal olarak bir merkez sağ

partisi değildir; Merkez'in içinde değil, dışındadır, ancak karşısında da değildir. Bu ise, partinin yerinin net olmaması demektir. İşte, asıl problem buradadır. Refah Partisi, merkez-dışı olmak ile merkez-karşıtı olmak arasında bir tercih yapmak konumunda kalmaktadır. Parti içerisindeki Şahinler merkez-karşıtı, radikal ve sert bir politika takibini isterlerken, Güvercinler merkez ile irtibatlı mülayim bir politikaya yönelmektedirler.

İktidarın yolu kitleleşmekten, kitleleşmenin yolu Merkez'e yaklaşmaktan, merkezîleşmekten, başarının yolu da "pragmatizm"den geçmektedir. "Büyük" görünüşlü, "kocaman" ideolojik ütopyalar "Büyük Kitle"de, yani Merkez'de bir heyecan ve cazibe oluşturmamakta, Halk, macera istememekte ve bunun için de radikal politikalara vize vermemektedir. Büyük Kitle'nin siyasîlerden beklediği, ideolojik tartışmalar değil, "pragmatizm"dir. Bu ise, "küçük" görünüşlü, ancak pratikte - yani Hayat'ta - "büyük" değeri olan somut taleplerinin karşılanmasıdır ki bunu da kalın çizgilerle "**ekonomik ve sosyal istikrar**" olarak özetleyebiliriz.

Halk'ın bir numaralı beklentisi budur. Diğer bütün tartışmalar bunun gölgesinde kalır. Enflasyonu düşüren, gelir dağılımını düzelten, gerginlikleri yumuşatan bir partinin bileğini hiç kimse bükemez.

Takip edilen iktisat politikasının başarısızlığı aşikârdır. Kitlelere bir serap gibi sunulan, üzerinde "yüzlerce profesörün çalıştığı" hikâye edilen "**Âdil Düzen - Millî Görüş**"ün, hemen-hemen hiçbir ciddî uygulama imkânı taşımayan bir "ütopya" olduğu çok kısa bir sürede görülmüştür. İktisat'ta "faiz yasağı"ndan başka bir tezi bulunmayan bu "çocukça iktisat anlayışı", enflasyon karşısında on ayda dize gelmiş ve çökmüş, teorik ve pratik hiçbir iddiası kalmamıştır.

R.P., katı ve hayattan kopuk ideolojik tartışmalar yerine hayatta işe yarar Pragmatizm'e yönelmek ve Merkez'e yaklaşmak zorunluğundadır. Untulmamalıdır ki, insanlar "soyut"a inanırlar ama "somut" olanı yaşarlar.

R.P.'nin Merkez'e doğru çekilmesi, sadece bu parti için değil bütün Türkiye için önemlidir ve burada herkese görev düşmektedir. Sırf yıkmak kastıyla üstüne gidilmesi, milyonlarca taraftarı olan büyük bir partinin sıkıştırılmasına ve merkez-karşıtlığına sürüklenmesine ve hattâ bütün başarısızlıklarına rağmen büyümesine yol açabilir ki, büyümüş bir radikal parti bu ülkeye büyük zarar verecektir.

